

Det. o. Lovf. om Søværnets Ordning.

og dette Spørgsmaal, mene vi, bør besvares bekræftende. Tjenden kan kun sikke sig Herredømmet over den begrænsede Del af vore Farvande, som det for os gjælder om at benytte, ved at stænge os inde; men Erfaringen har vist, hvor vanskeligt det er at indestænge hurtigeisende Dampskibe. Dertil kommer, at Farvandenes Bestaffenhed, de talrige Grunde i og Norden for Beltet, den ringe Dybde i Dragden, samt de talrige Udløb og endelig vort Klimas Ustabilitet med hyppigt diset og taaget Veir yde os en Række strategiske Fordele, som sætte os istand til med ringere Kræfter end Tjendens at byde ham Spidsen, hvorfor Tjenden maatte raade over meget overlegne Stridskræfter, hvis han skulde beherske Forbindelseslinierne eller forhindre os i at kaste os ind i hans Transportflaader. Det er vel en Svækkelse for os, at vi kunne tvinges til en Uvedeling af vor Styrke; men det maa ikke tabes af syne, at en saadan Uvedeling paatvinger Tjenden en større Splittelse af hans Styrke, naar han ikke vil udsætte sig for alle Slags Uberægneligheder. Men, da det erkjendes, at Forholdene kunne paatvinge os en saadan Uvedeling, maa denne have sig for Die ved Normeringen af vor Styrke og ved de øvrige Forholdsregler, der tages i Fredstid. Til disse Forholdsregler hører saaledes den, at Flaaden i Store Belt med kort Varsel kan skabe sig et Støttepunkt, hvorfra den kan vaage saavel over Beltet som over Smaalandsfarvandet. Agerøsfund maa sikkert anses for i enhver Henseende at egne sig dertil. Er det besat af vor Flaade, affjæres ikke blot Tjenden fra Landgangsforløb paa en stor Strækning af Sjællands Kyst; men han berøves tillige den for slige Forsøg gunstigste maritime Operationsbasis i Beltet, medens vi paa den anden Side i Agerøsfund have et fortrinligt Udfaldspunkt overfor fjendtlige Skibe, der komme fra den vestlige Del af Østersøen — selvfølgelig under Forudsætning af, at Skibene have den baade i strategisk og taktisk Henseende saa nødvendige Hurtighed, og at man ved en gennemført Oprettelse af Semaforer, der sættes i Forbindelse med Telegraflinierne, sikker sig den Hurtighed i Meddelelser om Tjendens Bevægelser, der er en saa væsentlig Betingelse for enhver Anvendelse af Stridskræfterne.

Det vil af disse Kunster af deres store Æret antyde Kommissionsens Opfattelse ses, at man paa de fleste Punkter samstemmer med Ministeriet, — men netop derfor maa man fremhæve, at den Opgave, der først og fremmest maa stilles Flaaden, bør være den, at værne om Sjællands Kyster, dels ved at sikke Hæren det nødvendige Mandskab til Forsvar paa Land, og dels ved under Kampen at danne første Linie i Modstanden mod Landgangsforløb. Flaadens Deltagelse i Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden betragtes derimod kun som en sekundær Del af dens Virksomhed, der betros dels til det Defensions-Materiel, som anstattes i dette Niemed, dels til de Skibe, som paa Grund af deres Langsomhed eller andre Mangler kun kunne anvendes til slige Opgaver. Med Hensyn til dette Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden kan Kommissionen ikke tilbageholde den Bemærkning, at jo bedre Dyen er sikret ved Forter og Minemateriel, jo større Frihed vil Flaaden faae i sine Bevægelser, og jo bedre vil den være istand til at fyldestgjøre det Hver, der af Kommissionen anses som dens Hovedopgave, hvorimod et mod Søfiden svagt beskyttet Kjøbenhavn vil føre til, at Flaaden under en udbrydende Krig — for at lade paa denne Mangel — affjæres fra at virke andetteds og benyttes til at løse en Opgave, der langt fyldigere og med mindre Bekostning kan løses ad anden Vej.

Saar man nu over til at undersøge, om den Opgave, der med de mest truende Forhold for Die af Kommissionen stilles i første Række, vil kunne løses med de Skibe, som Ministeriet har paaregnet dertil, da stiller Kommissionen sig meget tvivlende. Vi have vel, som berørt, Udsigt til at virke haade i Sundet og Beltet under langt gunstigere Forhold end Tjenden og kunne derfor gjøre os Haab om at løse vor Opgave med langt ringere Kræfter end Modstanderens, men kun under Forudsætning af, at de Skibe, vi benytte dertil, fuldt ud egne sig til Formaalet, og dette kan ikke siges om en Del af vort ældre Materiel. Derfor maa vi tilraade en mere omfattende Fornyelse af Flaaden end den, Ministeriet antyder. Men ved Siden deraf maa vi ogsaa tilraade en Forøgelse, idet Farvandenes Bestaffenhed, som ligeledes antydet, ofte vil kunne medføre en Forøgelse af Styrken i fremstude Stillinger, der er af den Bestaffenhed, at disse Stillinger ville blive for svagt besatte, naar man kun har 7 kraftige Kampskibe til sin Raadighed. Kommissionen maa derfor holde paa, at de kraftige Kampskibes Antal sættes til 12, medens man derimod kunde gaa med til noget at ned sætte Antallet af mindre vigtige Skibe, men dog maa fastholde Nødvendigheden af, at vi have et fuldt Dvælsesmateriel, der, saavidt muligt, ved sin Hurtighed egner sig til Forspostskibe, hvorimod man kunde være tilbøielig til at opgive de pantsrede Kanonbaade, for derved at lette Erhvervelsen af de 12 kraftige Kampskibe. Med Hensyn til de øvrige mindre Skibe fremkommer Kommissionen ikke med noget Forslag, da deres Antal og Bestaffenhed saa at sige fremgaar af de forskellige Krav, der stilles til Flaaden i Fredstid og Krigstid.

Kommissionen indser fuldt vel, at de Forbringer, den stiller til Flaadens Udvikling, noget overstrebe det Maal for Udviklingen, som Ministeriet havde tænkt sig; men den tror dog ikke, at det, som den bringer i Forslag, er for vidtgaende overfor Landets finansielle Evne, og den anser